

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή τον κανονισμό (ΕΚ) 1/2003 διότι εσφαλμένα εκτίμησε τη διάρκεια ενδεχομένης παραβατικής συμπεριφοράς των προσφευγουσών και συγκεκριμένα, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι οι προσφεύγουσες μετείχαν σε ενιαία και συνεχή παράβαση από τις 10 Μαρτίου 1998 και εφεξής.

Τρίτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή τον κανονισμό (ΕΚ) 1/2003 διότι εσφαλμένα εκτίμησε και δη υπερεκτίμησε σε μεγάλο βαθμό την έκταση των επί μέρους ρόλων των προσφευγουσών σε ενδεχομένη παραβατική συμπεριφορά.

Τέταρτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 και/ή τις κατευθυντήριες γραμμές για την επιβολή προστίμων⁽²⁾ καθότι επέβαλε πρόστιμο το οποίο είναι προδήλως υπερβολικό αν ληφθεί υπόψη η συνολική φύση της συμπεριφοράς που περιγράφεται στην απόφαση· ειδικότερα, εκτίμησε το ποσοστό βαρύτητας των οικείων πωλήσεων που θα χρησιμοποιείτο για τον υπολογισμό του προστίμου, σύμφωνα με τις παραγράφους 19 έως 23 των κατευθυντήριων γραμμών περί προστίμων, στο 16 %.

Πέμπτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι λόγω του σφάλματος *supérieur* που περιγράφεται στον δεύτερο ισχυρισμό ανωτέρω, η Επιτροπή παρέβη και πάλι το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 και/ή τις κατευθυντήριες γραμμές περί προστίμων καθόσον υπολόγισε το βασικό ποσό του προστίμου που επέβαλε στις προσφεύγουσες με συντελεστική διάρκεια 4,5 έτη.

Έκτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη επίσης το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 και/ή τις κατευθυντήριες γραμμές περί προστίμων διότι δεν έλαβε υπόψη ελαφρυντικές περιστάσεις για τις προσφεύγουσες κατά τον καθορισμό του προστίμου που τους επέβαλε.

Έβδομον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή το άρθρο 253 ΕΚ και/ή τον κανονισμό (ΕΚ) 1/2003 και/ή τις κατευθυντήριες γραμμές περί προστίμων διότι χρησιμοποίησε ανακριβή αριθμό σχετικά με τις πωλήσεις προκειμένου να υπολογίσει το πρόστιμο που τους επέβαλε.

Όγδοον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή τον κανονισμό (ΕΚ) 1/2003 και/ή τις κατευθυντήριες γραμμές περί προστίμων διότι επέβαλε στις προσφεύγουσες πρόστιμο το οποίο, ανεξάρτητα από

τα επιχειρήματα που διατυπώνονται με τους προεκτεθέντες ισχυρισμούς, είναι προδήλως δυσανάλογο λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υποθέσεως.

Ένατον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή τον κανονισμό (ΕΚ) 1/2003 και/ή τις κατευθυντήριες γραμμές περί προστίμων καθότι το πρόστιμο που τους επέβαλε είναι άκρως υπερβολικό αν ληφθεί υπόψη η υποχρέωση που υπέχει η Επιτροπή από το κοινοτικό δίκαιο να επιφυλάσσει ίση μεταχείριση στα μέρη οσάκις επιβάλλει πρόστιμα κατά το άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003.

Δέκατον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ και/ή το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 καθώς και την παράγραφο 32 των κατευθυντήριων γραμμών περί προστίμων καθότι τους επέβαλε πρόστιμο το οποίο υπερβαίνει το όριο που προβλέπουν οι προαναφερθείσες διατάξεις.

Ενδέκατον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το πρόστιμο που τους επεβλήθη είναι εν πάση περιπτώσει, προδήλως δυσανάλογο· υπερβολικό και ακατάλληλο, και κατά συνέπεια ζητούν από το Πρωτοδικείο να ασκήσει την απεριόριστη αρμοδιότητά του κατά το άρθρο 229 ΕΚ και το άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 και να μεταρρυθμίσει το ύψος του προστίμου, μειώνοντάς το σημαντικά.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

(²) Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο καθορισμού των προστίμων που επιβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Προσφυγή της *Compagnie de Saint-Gobain* κατά της Επιτροπής που ασκήθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2009

(Υπόθεση T-73/09)

(2009/C 102/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Compagnie de Saint-Gobain* (Courbevoie, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Hubert και E. Durand, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2008) 6815 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (Υπόθεση COMP/39.125 — Υαλοπίνακες αυτοκινήτων)· καθώς και τους λόγους που στηρίζουν το διατακτικό, καθόσον η απόφαση αυτή απευθύνθηκε στην Compagnie de Saint-Gobain, και να συναγάγει όλες τις επιβεβλημένες συνέπειες όσον αφορά το ποσόν του προστίμου·
- επικουρικώς, ανεξαρτήτως του αν η απόφαση απευθύνεται στην Compagnie de Saint-Gobain, να μειώσει το ποσόν του επιβληθέντος στις εταιρίες του ομίλου Saint-Gobain προστίμου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της από 12 Νοεμβρίου 2008 αποφάσεως της Επιτροπής C(2008) 6815 τελικό, στην υπόθεση COMP/39.125 — Υαλοπίνακες αυτοκινήτων, με την οποία η Επιτροπή διαπίστωσε ότι ορισμένες επιχειρήσεις παρέβησαν το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο κατανέμοντας τις συμβάσεις προμήθειας υαλοπινάκων αυτοκινήτων και συντονίζοντας τις πολιτικές τιμών τους και τις στρατηγικές εφοδιασμού στην ευρωπαϊκή αγορά των υαλοπινάκων αυτοκινήτων.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους που αντλούνται από:

- παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾ και παραβίαση της αρχής του προσωποπαγούς των ποινών, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση απευθύνθηκε στην Compagnie de Saint-Gobain ως μητρική εταιρία της εταιρίας Saint-Gobain Glass France SA χωρίς να έχει λάβει προσωπικά και άμεσα μέρος στην παράβαση·
- έλλειψη αιτιολογίας, παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 και παραβίαση της αρχής του προσωποπαγούς των ποινών, εφόσον η Επιτροπή δεν κατέδειξε ότι το σύνολο του ενοποιημένου κύκλου εργασιών του ομίλου Saint-Gobain μπορούσε να χρησιμεύσει ως βάση για την επιβολή κυρώσεων·

— παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της μη αναδρομικότητας των ποινών, στο μέτρο που η Επιτροπή εφάρμοσε αναδρομικώς τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 σχετικά με τα πρόστιμα ⁽²⁾ σε προγενέστερα της θέσεώς τους σε ισχύ πραγματικά περιστατικά και τα οποία είχαν πλήρως ολοκληρωθεί πριν από την ημερομηνία αυτή·

— παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, εφόσον καμία περίπτωση υποτροπής δεν μπορεί νομίμως να ληφθεί υπόψη.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τη μέθοδο υπολογισμού των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, σημείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 (ΕΕ 2006, C 210, σ. 2).

Προσφυγή της Γαλλικής Δημοκρατίας κατά της Επιτροπής που ασκήθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2009

(Υπόθεση T-74/09)

(2009/C 102/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και B. Cabouat)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 8 Δεκεμβρίου 2008 απόφαση 2008/960/ΕΚ της Επιτροπής, περί εξαιρέσεως από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ), καθόσον αποκλείει ορισμένες δαπάνες που πραγματοποίησε η Γαλλική Δημοκρατία υπέρ των οργάνωσεων των παραγωγών σποροκηπευτικών για τα οικονομικά έτη 2005 και 2006·